

Da nisam čovjek, bio bih...

(Sabine Nagy)

Naša nas je učiteljica pitala što bismo rado bili da smo životinje. Uf! Kakvo pitanje!

Neke su se cure u prvom redu gledale i tiho hihotale – svi smo znali zašto. Za učiteljicu, naime, uvijek smo rekli da izgleda kao nilski konj. Zvali smo je zato i Hipo. Ne želim sada objasniti zašto. Samo – to sigurno nije bila životinja koju bi ona izabrala za sebe.

Neki su dečki jako brzo odgovorili da bi najradije bili lavovi zato što su najjači, najopasniji i strašno veličanstveni. Meni se ta misao gadila. Kao lavica morala bih razderati nevinu slatku gazelu i žderati sirovo meso. Njuška bi mi bila potpuno krvava. Brrr, odvratno! Kako moji suuččenici ne bi mislili da lav nema neprijatelja, podsjetila sam ih na čovjeka koji ide u lov na lavove.

Moja skromna i marljiva susjeda do stola je rekla da bi se odlučila za neku malu omiljenu životinju, nekog kukca, možda za bubamaru ili pčelu. Ne samo da su lijepe nego i korisne. Dečki su prasnuli u smijeh: „Da, bila bi korisna, zato što bi te požderale ptice!“ Odmah sam se sjetila majke. Često kaže kako bi bilo lijepo biti orao i gledati svijet iz ptičje perspektive. Ne bi nam trebali avioni i zrak bi bio čišći.

Debelom Denisu nije bilo teško naći odgovor. On je znao da za njega samo ljenjivac dolazi u obzir. Objasnio je da se ljenjivci kreću manje od dva metra u minuti i da bi mu ta brzina odgovarala. Istaknuo je kako se ne voli gibati i kako bi učitelj tjelesnog, koji se stalno dere na njega, pao u nesvijest, kada bi se svi u razredu toliko sporo kretali. Denisu bi se svidjelo visjeti na grani iz dana u dan i hraniti se lišćem i voćem koje bi mu bilo stalno na dohvat u usta.

Kad je red došao na Stanka, nije oklijevao ni sekunde: „Želio bih biti moj pas Džango. On pouzdano ima svoju hranu, svoju meku košaru za spavanje, čak ima i mene za igru i šetnju. Što bi moglo biti ljepše?“ Svi su kimnuli glavom. Samo ga učiteljica nepovjerljivo gledala i pitala: „Stanko, tvoj Džango ima svakako ugodan i siguran život kod vas. Želim te samo nešto pitati: Kada tvoj pas dobije svoju hranu, kada legne u košaru da se odmara i naspava, kada se on s tobom igra i kada ga vodiš u šetnju?“ „Onda kada ja to hoću!“ odgovorio je Stanko odlučnim i nekako ponosnim tonom. Ali u istom trenutku nešto mu je sinulo...

©
publicdomainvectors.org

(Izvor slike: <https://publicdomainvectors.org/de/kostenlose-vektorgrafiken/Hund-schlafen/68652.html>, 20.6.2018., 9:05h)